

stitutioner, foreninger og lignende, uanset om der er tale om en juridisk person eller ej. Bestemmelsen omfatter således også oplysninger om enkeltmandsejede virksomheder, uanset at sådanne oplysninger, der må anses for at være personoplysninger, jf. § 3, nr. 1, tilfælde falder ind under lovens almindelige anvendelsesområde, således som dette er fastsat i § 1, stk. 1.

Til stk. 4

Bestemmelsen viderefører reglen i lov om offentlige myndigheders registre § 1, stk. 4. Heraf følger, at reglerne i lovens kapitel 5 a om videregivelse til kreditoplysningsbureauer af oplysninger om gæld til det offentlige også gælder for edb-registre, der føres for den offentlige forvaltning, og som indeholder oplysninger om virksomheder m.v.

Reglerne i kapitel 5 gælder, uanset om der er tale om videregivelse af elektronisk behandlede oplysninger, eller om videregivelse af oplysninger, der hidrører fra et manuelt register, jf. stk. 1. Bestemmelsen er udtryk for en nyskabelse i forhold til den gældende ordning. Baggrunden herfor er, at spørgsmålet om en dataansvarlig forvaltningsmyndigheds adgang til at videregive de nævnte oplysninger ikke bør afhænge af, om oplysningerne er behandlet elektronisk eller hidrører fra et manuelt register.

Til stk. 5

Behandlinger, som udføres for private, og som omfatter oplysninger om juridiske personer, er kun i begrænset omfang umiddelbart omfattet af loven, jf. stk. 3.

Efter bestemmelsen bemyndiges justitsministeren til at inddrage behandling af oplysninger om juridiske personer under lovens område. Bestemmelsen sikrer, at de nævnte behandlinger, hvis der findes at være et behov herfor, kan reguleres efter de regler i loven, som efter deres indhold vedrører behandling i privat regi.

Hvis bemyndigelsesbestemmelsen ønskes udnyttet, vil der i overensstemmelse med § 57 forinden skulle indhentes en udtalelse fra Datatilsynet.

Til stk. 6

Behandlinger, som udføres for den offentlige forvaltning, og som omfatter oplysninger om juridiske personer, er kun i begrænset omfang umiddelbart omfattet af loven, jf. stk. 4.

Efter bestemmelsen bemyndiges vedkommende minister til at inddrage behandling af oplysninger om juridiske personer under lovens område. Herved sikres det, at de nævnte behandlinger, hvis der findes at være et behov herfor, kan reguleres efter de regler i lo-

ven, som efter deres indhold vedrører behandling, som udføres for den offentlige forvaltning.

Hvis bemyndigelsesbestemmelsen ønskes udnyttet, vil der - ligesom det er tilfældet efter bestemmelsen i stk. 5 - forinden skulle indhentes en udtalelse fra Datatilsynet, jf. § 57.

Til § 2

Til stk. 1

Med den foreslåede bestemmelse fastsættes det udtrykkeligt, at regler om behandling af personoplysninger i anden lovgivning, som giver den registrerede en bedre retsstilling, går forud for reglerne i denne lov.

Bestemmelsen indebærer bl.a., at behandlingsreglerne i lovforslagets §§ 6-8 ikke finder anvendelse på sundhedspersoners videregivelse af fortrolige oplysninger, idet dette spørgsmål vil skulle afgøres efter de mere restriktive videregivelsesregler i kapitel 5 i loven om patienters retsstilling. Nævnes kan endvidere reglerne i loven om brug af helbredsoplysninger m.v. på arbejdsmarkedet, der - for så vidt angår spørgsmålet om arbejdsgiveres adgang til at indhente oplysninger om bl.a. helbredsmæssige forhold - giver den registrerede en bedre retsstilling end lovforslagets behandlingsregler. Endelig kan det nævnes, at tavshedspligtsreglerne i den finansielle lovgivning, f.eks. bank- og sparekasselovgivningen, vil gå forud for behandlingsreglerne i lovforslaget.

Omvendt følger det af bestemmelsen, at lovforslaget finder anvendelse, hvis regler om behandling af personoplysninger i anden lovgivning giver den registrerede en dårligere retsstilling. Dette gælder dog ikke, hvis den dårligere retsstilling har været tilsigtet og i øvrigt ikke strider mod direktivet om behandling af personoplysninger.

I øvrigt henvises til lovforslagets pkt. 4.2.11.2. og 4.2.11.3., hvor der er redegjort for spørgsmålet om forholdet mellem på den ene side reglerne i lovforslaget og på den anden side reglerne i henholdsvis forvaltningsloven og offentlighedsloven.

Til stk. 2

Af bestemmelsen følger, at loven ikke finder anvendelse, hvis det vil stride mod informations- og ytringsfriheden, jf. Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 10. Bestemmelsen er indsat for at fjerne enhver tvivl om, at der ikke med lovforslaget gennemføres en regulering, der indebærer begrænsninger i den informations- og ytringsfrihed, som følger af den nævnte bestemmelse i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.